

Taky vám už z pandemie hrabe?

Taky vám už z pandemie hrabe?

Sestry a bratři,

dnešní biblický text (Žalm 139) pasuje na naši současnou situaci dokonale. No posuďte sami. Hned při letmém přečtení je jasné, že žalmista je pod nějakým nepřátelským tlakem. A to my také.

Celý rok na nás všechny tlačí zlověstný virus a už nám z toho hrabe. Někomu víc, někomu míň - podle toho, jestli patříme k rizikové skupině nebo jsme jen dříve narození, jestli jsme preventivně odříznutí od společnosti nebo jen nemůžeme dělat, co chceme a co nás živí, jestli jsme každodenně v první linii v neprodyšném igelitu nebo jen sledujeme jaké nové příkazy a omezení se na nás seshora valí.

Ať tak či onak, za moc to nestojí, co si budeme povídat. Tenhle virus, to je nepřítel se vším všudy. Prý je to jen nukleová kyselina obalená proteinem, že prý nejde o nic živého, jak bychom předpokládali. Potom si tedy můžeme dovolit říct to spolu s žalmistou naprosto otevřeně:

„Kéž bys už, Bože, zabil ty ničemy! Dovolávají se tě při svých pletichách, zneužívají tvé jméno. Nemám s odporem pohlížet na ty, kdo na tebe útočí? Nenávídím je, rozhodně nenávídím, jsou to také moji nepřátelé.“

Možná se vám to, sestry a bratři, zdá trochu příliš, tolik nenávisti v několika málo verších. Žádný strach, virus, ten snese hodně. A navíc mu to patří. O to víc, když o něm někteří blouznivci mluví jako o Božím trestu, ve skutečnosti ale Boží jméno zneužívají a útočí na samu podstatu víry v Boha laskavého a milosrdného. Ty, kdo takové nesmysly pouštějí do světa, ovšem nenávidět nesmíme, to nám Pán Ježíš v evangeliích kategoricky zatrhnul.

Falešnou představu Bohem seslaného vira ale nenávidět s klidným svědomím můžeme a máme. Jenže s pouhou nenávistí k zákeřnému virákovi si nevystačíme.

Ani žalmista se u ní dlouho nezdržuje. Snaží se najít něco, co by mu dodalo naději, co by umožnilo pohled z jiné perspektivy, co by zahnalo depku do kouta. Popsal to skutečně bravurně. Každý jednotlivý verš nám vlévá novou krev do žil, doplňuje poztrácenou energii a upevňuje přesvědčení, že v téhle covidové šlamastyce nejsme sami. Těžko to lze shrnout do jedné věty. Tak to zkusme alespoň v několika.

Bůh je s námi, ví o nás všechno, ví, v jaké jsme situaci. Není to nějaké netečné božstvo kdesi daleko. Je tady, naplňuje nebe i zemi (Jer. 23,24). *„V něm žijeme, pohybujeme se, jsme,“* cituje apoštol Pavel antické klasiky (Skutky 17,28). Není se před ním kam schovat, a není ani důvod. Vždyť nás učinil a vyslal do života. Záleží mu na nás. Vede si o každém dokonce speciální deník, kde jsou záznamy o naší povaze a nadání, o tom, čím jsme a čím bychom být mohli, o výzvách a příležitostech, které na nás čekají.

Dává snad smysl, aby na nás tenhle tak intimně blízký Bůh poslal zlého vira? Vůbec ne. *„Bože, ty znáš můj neklid,“* uzavírá žalmista svou modlitbu, *„hled, ať nejdu cestou trýzně.“* Doslovně přeloženo *„ať nejdu cestou falešných model, cestou fake news, lži a konspirací“*. To bychom se s řešením pandemie daleko nedostali. *„Cestou věčnosti mě ved!“* Od apoštola Pavla už víme, že věčná je především láska (1 Kor. 13,7-8). V podobě ohleduplnosti, soucitu a sounáležitosti je to ten nejlepší lék i pro naši dobu.

Sestry a bratři, myslím na vás, modlím se za vás a těším se na shledanou!

Petr Červinský

kazatel sboru Petra Chelčického v Lovosicích